บทคัดย่อ

รหัสโครงการ :MRG4680159

ชื่อโครงการ: การศึกษาประสิทธิภาพในการเติมถ่านกัมมันต์ในถังปฏิกรณ์แผ่นกั้น

เพื่อบำบัดและกำจัดสีย้อมจากน้ำเสียโรงงงานฟอกย้อมสิ่งทอ

ชื่อหักวิจัยและสถาบัน: รศ.ดร. สร้อยดาว วินิจนันทรัตน์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

Email Address: soydoa.vin@kmutt.ac.th

ระยะเวลาโครงการ : มิถุนายน 2546 - กุมภาพันธ์ 2551

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาในห้องปฏิบัติการ แบ่งออกเป็น 2 ระยะการศึกษาคือการศึกษาจลนพลศาสตร์ของการบำบัดสีย้อมรีแอคทีฟโทนแดง 141 ที่มีแหล่งคาร์บอนแตกต่างกัน โดยวิธีทาง ชีววิทยาแบบไม่ใช้อากาศ เพื่อหาประสิทธิภาพในการบำบัดสารอินทรีย์และสี และจลนพลศาสตร์ใน การย่อยสลายสีย้อมที่สภาวะไม่ใช้อากาศ และระยะที่ 2 เป็นการศึกษาประสิทธิภาพของระบบบำบัด ของถังปฏิกรณ์แผ่นกั้นที่มีการเติมถ่านกัมมันต์ในช่องที่ต่างกันได้แก่ช่องที่ 1, 3 และ 5 โดยใช้น้ำเสีย สังเคราะห์และตามด้วยน้ำเสียจริงจากโรงงานฟอกย้อมสิ่งทอ มีวัตถุประสงค์ที่จะเปรียบเทียบ ประสิทธิภาพในการบำบัดสารอินทรีย์และสีเมื่อเติมถ่านกัมมันต์ในช่องที่แตกต่างกันกับไม่เติมถ่านกัม มันต์ แหล่งคาร์บอนที่ใช้ในการศึกษาระยะที่ 1 คือ Modified Starch (MS), Polyvinyl Alcohol (PVA) และ Acrylic Size (AS) ผลการทดลองพบว่าการบำบัดสีย้อมในสภาวะไม่ใช้อากาศ เมื่อใช้แหล่ง คาร์บอนต่างกันไม่มีความแตกต่างกันเมื่อความเข้มข้นของสีย้อมต่ำ แต่หากสีย้อมมีความเข้มข้นสูง การกำจัดสีเกิดขึ้นได้ดีเมื่อมีใช้ MS เป็นแหล่งคาร์บอน และปฏิกิริยาการย่อยสลายสีเป็นปฏิกิริยาอันดับหนึ่งและศูนย์ และ AS เป็นปฏิกิริยาอันดับศูนย์

การศึกษาการบำบัดสารอินทรีย์และสีย้อมในถังปฏิกรณ์แผ่นกั้นไม่ใช้อากาศ-ใช้อากาศในถัง ปฏิกรณ์ขนาด 44.5 ลิตร โดยใช้ความเข้มขันสี 200 มก./ลิตร และmodified starch 800 มก./ลิตร พบว่าการเติมถ่านกัมมันต์ในถังปฏิกรณ์จะให้น้ำออกจากระบบบำบัดไม่เกินมาตรฐานน้ำทิ้งโรงงาน อุตสาหกรรมฟอกย้อมสิ่งทอ โดยการบำบัดน้ำเสียสังเคราะห์ในสภาวะไม่ใช้อากาศมีประสิทธิภาพใน การบำบัดสีได้ร้อยละ 60-70 ขณะที่ในสภาวะใช้อากาศบำบัดได้น้อยกว่าร้อยละ 10 และมีบีโอดีของน้ำ ออกเท่ากับ 3-51 มก./ลิตร ถังปฏิกรณ์ที่เดิมถ่านกัมมันต์มีประสิทธิภาพในการบำบัดสีและซีโอดี ใกล้เคียงกัน แต่การเติมในช่องที่ 1 มีประสิทธิภาพในการกำจัดสีและซีโอดีต่างกับไม่เติมถ่านกัมมันต์ มากที่สุดคือร้อยละ 23.3 และ 36 ตามลำดับ สำหรับการบำบัดน้ำเสียจริงให้ผลทำนองเดียวกัน แต่ ประสิทธิภาพในการบำบัดสีและกำจัดสารอินทรีย์ต่ำกว่า ผลจากการศึกษายังพบว่าการเติมถ่านกัม มันต์ในถังปฏิกรณ์ยังช่วยลดความเป็นพิษของน้ำทิ้งที่ออกจากระบบต่อไรแดงได้อีกด้วย

คำหลัก: การบำบัดสี/ ถังปฏิกรณ์แผ่นกั้น/ จลนพลศาสตร์ทางชีววิทยา / น้ำเสียโรงงานสิ่งทอ

Abstract

Project Code: MRG4680159

Project Title: A Performance Study of Adding Activated Carbon in a Baffled Reactor for the

Treatment and Decolorization of Textile Wastewater

Investigator: Assoc. Prof. Dr. Soydoa Vinitnantharat

Email Address: soydoa.vin@kmutt.ac.th

Project Period: June 2001 – February 2008

This research was studied in the laboratory scale and divided into 2 phases. The first phase studied the degradation kinetics of Reactive Red 141 in a different carbon sources by anaerobic treatment to find out the organic and dye removal efficiencies and the degradation kinetic in anaerobic condition. The second phase is the performance study of anaerobic baffled reactor with adding granular activated carbon (GAC) into the different compartments of 1, 3 and 5. The synthetic and real textile wastewater was fed into the reactors, respectively. This second phase aimed to compare the organic and dye removal efficiencies of added GAC reactors and no added GAC reactor. The carbon sources, Modified starch (MS), Polyvinylalcohol (PVA) and Acrylic size (AS) were used in the first phase. Results showed that anaerobic treatment of dye in different carbon sources was not different for low concentration of dye application. However, use of MS as carbon source gave high removal efficiency when high concentration of dye was used. Degradation of dye in MS followed first order reaction, whereas using PVA followed first and zero order reaction and AS followed zero order reaction.

The study of removal of organic and dye in anaerobic baffled reactor was employed in the 44.5 L-reactor. Results revealed that adding GAC into the reactors gave the effluent quality in the effluent standard of textile wastewater. Treatment of dye in the synthetic wastewater achieved the dye removal efficiency of 60-70% in anaerobic condition, whereas it was less than 10 in aerobic condition. As for the real textile wastewater treatment, low organic and dye removal efficiencies were found. In addition, results showed that adding GAC into the reactor could decrease the toxicity to Waterflea.

Keywords: Anaerobic baffled reactor/ Biological Kinetics/ Dye treatment/ Textile wastewater

ঀ